

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKLAP

Megjött a Mikulás!



1935. DEC.

1.

III. ÉVFOLYAM

33. szám

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATALI CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

APRÓSÁGOK • TARKASÁGOK

Mael Ferenc: Aranyegyszeregy.

*Kilencszer tiz kilencven,
Féld az Istent gyermekem.*

*Tizszer tiz az száz,
Jó gyerekre éjjel-nappal
Órangyal vigyáz.*

Névnepokról.

December hónapban előforduló névnapok:
Dec. 1. Elza, 3. Ferenc, 4. Borbála, 5. Vilma, 6. Miklós, 7. Ambrus, 8. Mária, 10. Judit, 11. Árpád, 12. Gabriella, 13. Luca, 16. Etelka, 19. Viola, 21. Tamás, 24. Ádám és Éva, 26. István, 27. János, 28. Kamilla, 29. Tamás, 30. Dávid, 31. Szilveszter.

A fecskét minden kis olvasónk ismeri. Fekete hátú, csupán elől vannak fehér tollai, úgy néz ki, mint a frakkos ember fehér mellénye.

Érdekes hírt közöl a „Magyar Nép“ c. újság most a fecskével kapcsolatban. Kíev ukrainai városban egy fehér fecskét fogtak. Persze ez olyan ritkaságszámbamenő dolog, hogy a kis fecskét, miután elpusztult, a kievi muzeumba vitték.

A takarékos cimborá.

Az ismerkedési mesedélutánon elhangzott takarékosági mese rendkívül nagy hatást váltott ki úgy a jelenlevő szülők, mint a gyermekek lelkéből.

Azóta többen fordultak hozzánk felvilágosításért, hogy magyarázzuk meg, hogy is megy a gyermekek takarékosága.

Vannak többen az iskolás gyermekek közül, akik a Póstatakarékpénztárba gyűjtenek, s vannak, akik a Hitelszövetkezetbe gyűjtenek.

A Hitelszövetkezetek Országos Központja szívesen fogadja el megőrzésre a gyermekek gyűjtögetett kis vagyonkáját — sőt gyümölcsöt is — és 5% kamatot ad rá. 100 Leig minden gyermek gyűjt a kis perselyébe és akkor vagy az Új Cimborához hozza be, vagy egyenesen a Hitelszövetkezetek Központjába viszi, (Unió utca), ahol egy kis betétkönyvet kap ezzel a felírással: A takarékos cimborá. Aztán igyekszik és takarékoskodik, hogy minél több legyen a megtakarított pénze. Egy évnél rövidebb idő alatt nem szabad kivenni a betétet.

A könyvecské kiosztása majd csak januárban fog megkezdődni — addig csak gyűjtőgeszétek a pénzeteket kis cimborák.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK!

Nincs cserepes tanyám.

Régi magyar betyárnóta.

*Nincs cserepes tanyám,
Sem szűröm, sem subám
Nékem.*

*Köből a nyoszolyám,
Nem különb a párnám
Nékem.*

*Setét éjjél a pártfogóm,
Zápor mossa a takaróm
Fehérre.*

*Mégis, mégis ezer forint
Van kitűzve a fejemre*

*Az igazi betyár még sem kerül mindjárt
Kézre.*

Kertészkedjünk!

A legutóbbi héten a következők küldtek vissza virágmagot: Szabó Sáríka, III. el. o. t. Arad, Szekeres Janesi, V. el. o. t. Marghita, Kiss Gyurka, IV. el. o. t. Carei.

A többi kis cimborákat is kérjük, hogy küldjenek vissza amennyit, mint, amennyit a tavasszal kaptak. Minden kis cimborá törzslapján fel van jegyezve, hogy ki milyen magot kapott, tehát tudjuk, hogy ki tartozik a visszaküldéssel, csak nem akartunk eddig szólni, mert vártuk, hogy szó nélkül is visszakülditek. No hát csak serénykedjete a visszaküldéssel. Mindenesetre kiki írja rá a nevét és pontos címét a tasakra, hogyha rossz mag kerülne be és valakinek nem kelne ki — tudjuk meg, hogy ki küldte.

December.

*Meg jött már a December,
Az a puttonyos ember
Ugyan ki is volna más:
Mint az öreg Mikulás,
Nyomában a Karácsony
Angyaloktól vont szánon.
Aki jó volt kap sok jót:
Aranydiót mogyorót.
Jó Józuskám nevedben
Az évet be rekesztem.*

Ady Mariska.

Földi gyümölcs az egész, jó illata s ize tavaszkor, Vágd farkát, látod, hogy nincs nála keserűbb,

Hogyha fejét veszed el, sok gondnak, bajodnak léssen oka.

(Eper.)

Mikulás várás.

— Mikor jön el a Mikulás? — kérdi a kislányom —
Édesanyám, tán el se jön, pedig jaj de várom!
Pedig mind a két cipőmet az ablakba tettem,
Szót fogadtam ugy-e ma is s a kedvét kerestem?

— Ne félj, ne félj, kis Csöpikém, a Mikulás eljön,
Ő is várja ezt a napot mennyországban, fénylőn,
Jó gyermeknek hoz sok drága, finom édességet,
És a Krampusz meg virgácsot, sip-sup, ami éget.

Réges-régen Miklós püspök itten élt a földön
S amerré járt, virág nyílt gyönyörűen, kéklőn...
Jó szíve volt, meg is szánta a szegényt, az árvát,
Ajándékot bővecskén vitt, nem nézte az arát.

És amikor Miklós püspök az égbe költözött,
A jó Isten szent parancsa ime így kezdődött:
„Miklós pedig nevenapján menjen le a földre,
Mikulást váró gyermekek boldog örömére!...”

Legyetek azért gyermekek kedvesek, szerények,
Mikulásra váró szívek, boldogságos-szépek,
Kis cipőtök tele lesz májd színes édességgel,
Miklós bácsi néz reátok szent gyönyörűséggel.

SCH. SILLAY ERZSÉBET.

A Dobos Miklós kis perselye.

Kényesen nevelt kislány volt a Dobosék Klárikája. Csak nyafogott, kényeskedett egész nap — most hideg van, most meleg van, jaj meg ne fújjon a szél — és ha tűt, babszemet, vagy akár egy diót is látott a földön — fel nem vette volna. Mi az az egy szem dió, vagy az a tiz-húsz szem bab?

De már az öccse Miki — egész más természetű volt. Nem csak a diót vette fel, hanem felszedte a babszemet is, de még a tűt is, mert azt gondolta, hogy azzal varrni lehet még, kár lenne, hogy megrozsdásodjon, a diót megette, a babszemeket pedig a konyhában odaadta Mari szolgálonak.

Mikor iskolába mentek, édesanyjuk mindkettőjüknek adott 2—2 Leit zsemlyére. Akkor még módos ember volt a Dobos Klárrika édesapja. Szép üzlete a főtéren, háza, szőlője, pénze benn a bankban, könnyen adhatott a gyermekeinek naponta két lejt. Klárrika azonban elnyalázkodta, kávékrémet meg törökmézet vett rajta. Hát vajjon a Miki, hogy gazdálkodott a két lejjel? Ezt hallgassátok csak meg. Kiment Marihoz a konyhába és megkérte, hogy vágjon neki egy jó nagy darab kenyeret és kenje meg

lekvárral, vagy vajjal — de ha vaj nincs akkor pirítsa meg és jó a zsír is. Ilyenformán megmaradt neki a két leje. Ezt aztán egy kis malacperselybe gyűjtögette. Időnként boldogan esörgette meg, hogy már mennyi sok van benne.

S amikor jött a nagymama, nagyapa, vagy keresztmama névnapja, — mindig kapott 25—30 sőt egyszer még 100.— lejt is — ezeket szépen mind berakta a perselybe. Hadd gyűljön gondolta. Akkor még II-ik elemibe járt. Klárrika a III-ikba. De ám Klárrika nem gyűjtött egy krajcárt sem. Mit gyűjtögessek? mondta affektálva: — Unalmas dolog az a takarékoság! — Igen, ha egyszerre lenne vagy 1000 lejem!

— Hát gyűjtsd össze! Mondta az öcsikéje és aztán lesz! De Klárrika jobban szerette a hasát és inkább édességre meg kalárisokra és préselt képekre költötte minden pénzét.

Teltek-múltak az évek. Miki szorgalmasan gyűjtögetett. Már negyedikbe járt, mikor teli lett a malacpersely, nem fért bele több. No most mit csináljak vele? Meg kell tudni, hogy mennyi gyűlt össze benne. Széttörték hát a perselyt — s Miki mind pirosabb és pirosabb arccal számolgatta 500—700—800—900—1200—1545.

Ennyi volt a malacperselyben két év alatt. No ez szép gyűjtés volt.

— Miki! — mondta az apukája, — ismerem az igazgató bácsit a Hitelszövetkezetben, oda fogjuk vinni a pénzt. Ha betesszük a Hitelszövetkezetbe — ott meg is őrzik és kamatot is adnak rá. — Úgy is lett. Kapott egy szép kicsi betétkönyvecskét, amire az ő neve volt írva és benne, hogy két év alatt mennyit gyűjtött és az is, hogy, amiért olyan szorgalmas volt 5% kamatot fognak neki adni, ami egy év alatt 75.— Leit tesz ki — ez mintha csak újabb ajándék lenne, annyival lesz több pénze. Miki boldog volt! — Hú, milyen gazdag leszek én! — évvégére 1620 Lejem lesz. Jövőre még több, mert akkor már 1620 Lei után fognak nekem 5% kamatot számolni.

Persze most kérdezitek, hogy aztán többet nem gyűjtött? Dehogyan nem Kulesos perselyt kért és amikor összegyűlt 100.— Lei, akkor mindig elvitte a kis könyvecskével együtt az igazgató bácsihoz, hogy írják be ezt is a többi mellé. Az I. gimnáziumi év végén már 2250 Leje volt, a III. gimnáziumban 3500 Leje. Mire a VIII. gimnáziumot elvégezte 12.380 Leje volt. Egy egész kis vagyon.

— No Miklós fiam! hát most már mik a terveid? — kérdezte az édesapja. — Sajnos én időközben leszegényedtem, nem nagyon tudlak segíteni.

— Seabaj édesapám. Ott van az én kis vagyonkám a takarékbán, majd pótolja az, ami

hiányzani fog. Az egyetemre szeretnék beiratkozni.

— Segítsen az Isten édes fiam, — mondta az édesapja meghatottan és fénylő büszke szemekkel nézett az ő takarékos, komoly fiára, aki már II-od elemista korában megkezdte a krajcárkák gyűjtését és lám a 10 év alatt milyen sokat összegyűjtött. Pedig ugye el is költhette volna mozira, meg riasztó pisztolyra és nyalánkságra. Éppen ezért volt most boldog és büszke, hogy nem költötte el, hanem megtakarította.

Klárka ott ült az asztal mellett és elpirosodva hajtotta le a fejét. Hányszor mondta neki öcsikéje, hogy: tedd a perselybe Klárka a pénzedet, mert még szükség lehet rá. De ő akkor csak kényeskedett és kinevette öcsikéjét. Most már okos, komoly nagy leány. És szeretett volna tanítónő lenni — de hát nagyon sok pénzbe kerül és édesapjának ninesen most rá pénze. Így nem igen lesz belőle tanítónő.

Most bánta csak Klárka hogy nem követte az öccse példáját, aki lám, most a maga erejéből iratkozik be az egyetemre — és biztosan az ilyen szorgalmas, takarékos embereket a jó Isten is segíti szándékaiknak elérésénél.

— Hej, ha még egyszer kezdeném — sóhajtott Klárka, bizony már kis elemista koromban megkezdtem a takarékoságot.

Mert igaz van a nagyoknak, amikor azt mondják, hogy a takarékoságot kicsi korban kell megkezdni.

László M. Tr. ella.

Miért dühöng a bedellői szél?

(Folytatás.)

Vas levante átizent Bedellő tündérkisasszonynak, hogy holnapután délben díszes kísérettel érte jön.

A menyasszony nagyon megörvendett a hírnék. Kezdett útra csomagolni. Arany, ezüst kincseit, briliántos ruháit málhába rakatta. Fekete ménlovait gyémánszegű arany patkóval patkolattatta. Felvette legpompásabb ruháját, mely olyan könnyű volt, mint a gondolat, s olyan szép, mint a legszebb álom. Útra készen várta vőlegényét. Izgatottan nézegette magát a tükörbe, nem egyszer, hanem százszor is. És elbázkodottan állapította meg magáról, hogy ő a világ legszebb és legboldogabb teremtese.

... Vas levante vára az utolsó órában valóban elkészült. Gyönyörű várkastély volt. Csak úgy ragyogott a napsugárban. De a munkásokat az utolsó három nap erőfeszítése olyan hallatlan módon megviselte, hogy óriási természetüknek min-

den testrésze megrövidült. (Szerencséjükre arányosan!) Nem voltak most már nagyobbak, mint egy-egy közönséges emberhalandó. (Ezeknek az utódai lakják ma is Rimetea vidékét!)

Mikor Vas főúr harmadnap reggelén megpillantotta eltörpült építőmunkásait, akkorát kacagott ezen a furcsa változáson, hogy a kastély fala is megrendült bele.

Az elgyengült rabszolgák ijedten menekültek, ki amerre tudott.

Vas levante még nagyobbat kacagott a menekülő apró alakokon. Erre a hahotára megingott Vaskó bércé is. Megingott és ketté vált. A vaskastély pedig süllyedni kezdett. Vas levante lába alatt is megindult a föld. Egyszer csak nyomtalanul eltűnt minden, minden a tátongó nyílásba.

Aztán nemsokára a hegytető szakadéka ismét összesímulótt és nyoma sem maradt annak, hogy valamikor itt óriási vasvár lett volna.

Bedellő tündérkisasszony pedig csak várta, várta Vas levantét. Már az alkony is beállt, s a vőlegény még nem érkezett meg.

Rosszat sejtve, udvarhölgyeivel evgütt szárnyra kelt, hogy megtudja, mi az oka a nagy késésnek. Leszállott a Vaskő tetejére. De itt kétségbeesve látta, hogy a nagyszerű várkastélynak nyoma sincs.

— Hova lett a várkastély? — Körülrepültek az egész hegyet. Nincs sehhol a vár.

— Hát Vas levente? Hol van? Hol késik Vas levente? Hol az én vőlegényem? — jajgatta síró hangon Bedellő kisasszony. Az udvarhölgyek szeretnék volna kikacagni gyűlölt úrnőjük kétségbeesett fájdalmát, de mégsem merték. Ők is együtt zúgtak, zajongtak, sirtak, jajgattak vele, mint, amolyan kétszínű, hizelgő szolgalelkek.

Azóta zúg-búg a bedellői szélvihar! Hej, hogy sír, zokog az a póruljárt tündérisasszony, aki még manapság is fáradhatatlanul keresi elvesztett boldogságát, a gonosz Vas leventét.

Leginkább alkonyatkor indul kutató, ke-

reső útjára. Most is úgy jajong, mint réges-régen. A szellemudvarhölgyek vele együtt száguldanak és zúgnak, sikongnak, s közben mintha kacagnának is... Rémes ez a hangorkán. Szárnyuk csapásaira öreg fenyőfák meghajolnak. Recsegve ropog az erdők tölgyfáinak sudar dereka. Viharozva keresztúsuhanak a házak tetőin. Bekopogtatnak ajtódon, meg-megrázzák ablakaidat — Huh, huh, huh! Hol van a Vas levente, a főúr?

S egész éjjel örülten dühöng a szélvész.

Ilyenkor, aki fel-felriad álmából, öszébb bújik paplana alatt: Itt jár Bedellő tündérleány! Hallga, hogy száguldozik a torockói völgyön át, sivitó kísérteteivel együtt.

Ilyenkor a jámbor lélek imára kulcsolja mind a két kezét, s úgy mormolja magában: Atyám, ne vigy minket a kísértetbe, de szabadíts meg a gonosztól... (Vége.)

Mikulás bá' és a kis cserkészek.

(Rövid jelenet. Énekelhető a „Nagy a feje, búsuljon a ló“ dallamára.)

Mikulás:

Vártak engem kicsik és nagyok;
Kis cserkészek, újra itt vagyok.
Aki jó volt, az itt marad:
Dicséretet kap s tele kosarat.

Aki rossz volt, innen elmehet,
Szégyenében mást nem is tehet,
Könnyhullás lesz a kenyerre,
Virgácsoktól ég a tenyere.

Kiscserkészek:

Most az egyszer senkit meg ne verj,
Búbánatba minket ne keverj,
A rosszakat most ne keresd:
Mikulás bá', őket is szeresd.

Mind megtesszük, mi tőlünk telik:
Megjavulni segítünk nekik,
S nagy kéréssel jövőnk eléd:
Add nekik a mi részünk feléd.

Mikulás:

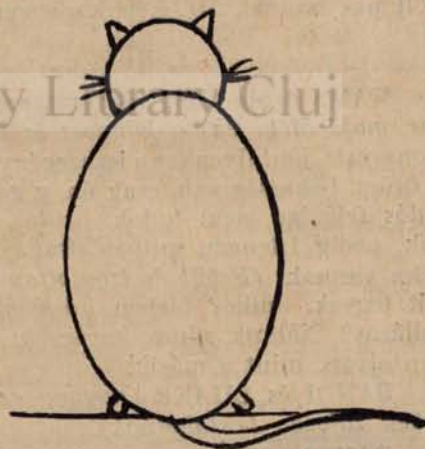
Kis cserkészek, ezt már szeretem!
A virgácsot hát ma elteszem;
Legyen meg a kedvetek:
Kis cserkészek, bizom bennetek!

Deák Berta.

Rajziskola.

Vezeti: Kürthy Klára.

20. számú minta.



Az Uj Cimborá ajándéknaptárai.

A jövő esztendőben nem közöljük hónaponta az előforduló névnapokat. Pedig olvasóink már hozzászórtak, hogy a családban előforduló névnapokat az Új Cimborából nézik ki. Annál örvedetesebb most a Minerva kiadóvállalatnak az a figyelme, hogy az Új Cimborá pontos előfizetőit egy pompás kis zsebnaptárral ajándékozza meg, amelyben jegyzőlapok is lesznek, sőt humor és köszöntő versek is. Az ajándéknaptárakat csak újév után küldik szét, hogy addig bőven legyen ideje mindenkinek beküldeni az előfizetést. Az ajándéknaptárt azonban csak kimondottan azok kapják, akiknek az előfizetésük rendben van.

A dalos madárka.

Itt van a tél nemsokára,
Minden gyermek most azt várja.
Bezzeg, ők várják a telet,
Nekik az esupa élvezet.

De az énekes madárka
Didereg halálra válva.
Énekelni nincsen kedve
A fagyos téli hidegbe.

Egész nyáron jó dolga volt,
Lombok közt tanyázott, dalolt.
De a jó időknék vége,
Most alig van elesége.

Ne legyünk háládatlanok!
Szórjunk ki a hóra magot.
Jövő nyáron meghálálják,
Jóságunkat dalban áldják.

BALAZS FERENC.

Angyalvárás.

— Karácsonyi játék 3 képben. —

Irta: Darvasné, csikszentkirályi Péter Zsuzsánna.

Szereplők: Apa, anya, Bandika, Lilike, I. angyal, II. angyal, Jézuska, Borscsa szobalány és Betlehemesek.

Szín: I., III. képben: gyermekszoba jómódú úri családnál; II. képben: apa dolgozószobája.

Történik az első és második kép karácsony előtt pár nappal, III. kép karácsonyestéjén.

I. KÉP.

MAMA (szép fiatal asszony, széken ül és olvas, majd ölébe ejti a könyvet és sóhajt): Karácsony este jön! Ilyenkor a legszegényebb családnál is öröm, békesség van, csak én, a gazdag és híres tudós felesége nem tudok örülni a karácsonynak, pedig Istenem, milyen drága szép gyermekeim vannak! (Feláll és izgatottan sétálgat): De mit tegyek, mikor férjem mindent üldöz, ami vallásos? Nálunk nincs karácsony ünnep, egyik nap olyan, mint a másik.

BANDI és LILIKE (nagyon csinos úri gyerekek zajosan beszaladnak).

BANDI: Mama, mama! Kint voltunk a konyhában Borscsánál és képzeld, a Borscsa azt mondta, hogy ma este levelet kell írni az angyalnak, az angyal elviszi és amit kérünk, megkapjuk a Jézuskától.

LILIKE (óvatosan körülnéz): Mondd mácskám, szabad most a Jézuskáról beszélni? Nem hallja meg Apa?

MAMA: Apa most nagyon el van foglalva, az új könyvén dolgozik.

BANDI: Mi szeretjük a Jézuskát, hiába mondja Apa, hogy csak mese! Mi tudjuk, hogy angyalok is vannak, hisz az angyal hozta tavaly a szomszéd Gyuszikának a karácsonyfát. (Áhítaltan): Milyen szép is volt, Istenem!

LILI (sirósan): Nekünk miért nincs karácsonyunk?

BANDI (hozzámegy és megsimogatja): Ne-

künk is van Lili baba! (Magyarázva): De tudod, az angyal is elvárja, hogy levelet írjunk hozzá. Tavaly még nem tudtuk, hogy levelet kell írni neki, de idén már tudjuk és meglásd, mindent megkapunk tőle, amit kérünk. (Sóhajt): Csak olyan nehéz ne lenne az írás!

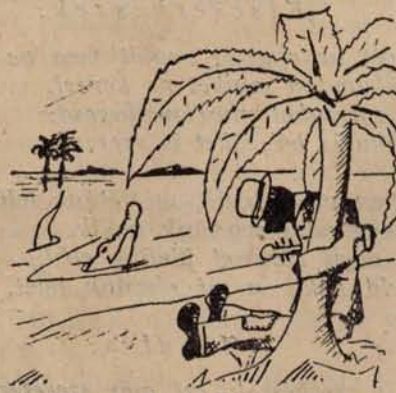
MAMA (leroskad egy székre és sír).

Gazsi Abessziniába megy.

E rajzpályázatunkat nagy érdeklődés kísérte. S éppen azért is, mivel mindenkiét lekli-séroztatni szinte lehetetlen lenne, a legjobb rajzoló munkáiból a legjobb rajzokat jelentetjük meg.

Nagyon meg vagyunk elégedve a pályázat eredményével s mivel nagy érdeklődést látunk a rajzpályázat iránt, hasonló feladatokat más-kor is tűzünk ki.

I. kép.



Rajzolta Tövissy József VII. g. o. t., unit. koll.

Leült hát egy kókuszpálma alá és szundi-kálni kezdett. S nem vette észre, hogy a Nilus vizéből egy fene nagy krokodilus kezdett a part felé uszni.

GYEREKEK (*ijedten hozzászaladnak*): Mama, mamácska, miért sírsz?

MAMA (*megsimogatja*): Már nem sírok kedveseim, csak apáért sírtam.

LILI (*hozzásimul*): Ne búsulj, mamácska, mi szeretünk téged!

MAMA: Tudom lelkeim. Ép azért élünk itt és várunk. De, hogy mire? csak a jó Isten tudja! (*Elmegy.*)

LILIKE (*utána bámul*).

BANDI (*papírt, tintát, tollat és itatóspapírt szed elő*): Na Lilikém, most aztán határozzuk el, hogy mit kérjünk a Jézuskától.

LILI (*gondolkozik*): Mit kérjünk? Én igazán nem tudom. Te vagy a nagyobb, neked kell kitalálni.

BANDI (*bánatosan*): Kitalálni még könnyű, de leírni?!

LILI: Mondd Bandika! Aztán olyan borzasztó nehéz dolog az írás?

BANDI (*meggyőződéssel*): Nehéz!... Én azt hiszem, hogy ez a világon a legnehezebb valami... De most Isten neki, megpróbálkozom vele!

LILI: Hátha olyan fényes karácsonyfát kérnénk? Szegény mamácska! Ő is kellene írjon, hátha a nagyok levelét is elviszik az angyalkák és hátha apa akkor megengedné, hogy legyen szép karácsonyunk?

BANDI (*álmódzva*): Szép, az a fényes, csillogó karácsonyfa! Az ember szeme káprázik, ha csak ránéz... Milyen jó lenne, ha nekünk is ilyent küldene a Jézuska!... (*Gyors elhatározással*): De mi mégse ilyent kérjünk Lili baba!

LILI (*csodálkozva*): Nem? Pedig én annál szebbet nem láttam soha!

BANDI: Mi kérjük azt, hogy mamácska ne sírjon tovább és, hogy legyen szabad nekünk is karácsonyt várni!... Jó?

LILI (*tapsol*): De, hogy milyen jól kitaláltad Bandika! Igen, ezt írd meg! (*Aggódva*): De megtudod-e írni? Hisz az előbb mondtad, hogy milyen nehéz az írás és tudod, nagyon fontos, hogy az angyalka el tudja olvasni.

BANDI (*önérzetesen*): Csak bízd rám! (*Elhelyezkednek az asztal körül úgy, hogy Bandi szemben és Lili oldalt legyen a közönségnek. Bandi ír, Lili egy székre térdel és úgy nézi.*)

BANDI (*szótagolva, mintha diktálna valakinek, miközben ír*): Édes Jézuskám! Mi ketten vagyunk testvérek, Lilike és Bandika. Halottuk, hogy ma minden kérésünket teljesíted; mi is kérünk valamit. Nem kérünk szép karácsonyfát, sem babát, vagy puskát, hanem csak azt kérjük angyalka, hogy mamácska ne sírjon tovább és apa engedje meg, hogy legyen karácsony és legyen nekünk is Jézuskánk, mint a

többi gyermekeknek. (*Felnéz*): Jó lesz így Lilike?

LILI: És írjuk rá, hogy Lilike is ezt kéri.

BANDI (*papírt vesz elő és ír*): Készen van. Vajjon leragasszuk?

LILI: Ne, Bandika! mert hátha a Jézuska megharagszik és nem olvassa el.

(*Kint hetet üt az óra.*)

BANDI: Hallod? (*Számol*): 7 óra van. Tegyük ide az ablakpárkányra a levelet. Már sötét van kinn, ilyenkor már járnak az angyalok. (*Kiteszik a levelet úgy, hogy a függöny elé kerüljön.*)

BANDI (*áhitattal*): Édes Jézus jöjj el hozzánk!

BANDI és LILIKE (*összekulcsolt kézzel állanak*). (Függöny.)

(*Pár percnyi szünet után a függöny mindkét oldaláról 1-1 angyal jön a függöny elé.*)

I. ANGYAL: „Szűz tiszta lelkek kihívó szavát hallom. Szükség van rád“, — mondá az Úr. A mennyből épen idáig repültem, hogy segítsek rajtuk, ha tudok.

II. ANGYAL (*kiveszi a levelet és mosolyogva olvassa*): Angyalka testvér, ide nézz! Sok éve már, hogy a földet járom, de soha sem írt senki így. Szűz tiszta kicsi lelkek! Félté aggódtok elvisszük, im az Úr elé! (*Visszamennek ahonnan jöttek.*) (Függöny.)

II. KÉP.

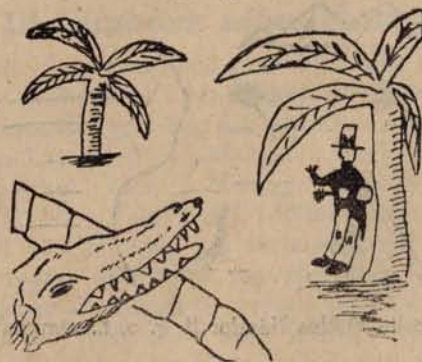
APA (*íróasztalnál ül, előtte íróasztal szemben emelvény függönnyel eltakarva Jézuskának, hogy úgy lássék, mintha az íróasztalon állana*).

BORCSA (*óvatosan tesz-vesz a szobában*): Nagyságos úr kérem!

APA (*haragosan*): Hányszor megmondtam már, hogy mikor dolgozom, ne zavarjanak!

BORCSA (*félénken*): Igenis kérem szépen,

II. kép.



Rajzolta Hegedüs Miklós VI. g. o. t., unit. koll.

Csak arra ébredt fel, hogy a krokodilus ott csattogtatta előtte félelmes állkapcsát.

csak épen azt akartam megkérdeni, hogy a holnapi karácsony estére nem tetszik parancsolni valamit?

APA (*dühösen*): Ez is magukra vall asszonyokra. (*Gúnyosan*): Karácsony este! Biztosan ezt is maguk találták ki. Még, hogy én is nem parancsolok-e valamit? De igen! Azt parancsolom, hogy nekem ilyen ostoba dolgokat ne beszéljen a házamnál senki. Én tudós vagyok és nem vénasszony. Nem érek rá mindenféle ócska meséi elhinni! Megértette?

BORCSA (*sirósan*): Igen is kérem! (*Elmegy.*)

APA (*idegesen olvas a kéziratában*): Új Guinea a madarak valóságos paradicsoma. Majdnem egy kis világrész magában. (*Lapoz.*) Itt valami hiba van. Nem eléggé érthető az összefüggés. Ma sehogy sem megy a dolog!... Ez az ostoba Borecsa idegessé tett, mintha én elhinném ezt a karácsonyi mesét. (*Fejét tenyerébe hajtva gondolkodik. Kis szünet után a függöny az állvány előtti szétnyílik és minél jobban megvilágítva Jézuska az emelvényen áll mosolyogva, kezéi áldásra tartva. Jézuska 6—7 éves szép szőke kislány, minél kisebb, annál kedvesebb és az egész megjelenésének nagyon szépen kell hatnia, hogy a folytatás meg legyen magyarázva általa.*)

APA (*ijedten felugrik és akarátlanul kiszalad a száján*): Uram Jézusom!

JÉZUSKA (*mosolyogva*): Jól mondtad! A te urad vagyok, akinek létezését te oly konokul tagadtad. Ártatlan gyermekeid kérése hozott el hozzád, oh ember, ... aki eddig csak a tudományoknak éltél, pedig nálam nélkül semmi sem történik a nap alatt. Meghatott gyermekeid kérése és azt akarom, hogy máától fogva szeress engem és az én szeretetemben neveld fel gyermekeidet.

III. kép.



Rajzolta Miklós Nándor II. g. o. t., róm. kath. főgimn.

S muzsikáját felkapva, játszani kezd rajta.

Es nini! a krokodilus bezárja rettenő állkapcsait, leül a farkára. Két első lábát maga elé rakja és úgy hallgatja Gazsit.

APA (*meghatódva*): Mit parancsolsz, hogy tegyek, oh Uram?!

JÉZUSKA: Szeress mindenkit és légy alázatos szívű.

APA (*alázatosan meghajtja fejét*): Hiszek benned Uram, és életem végéig alázatos szolgád maradok!

JÉZUSKA: Akkor hát békesség veled! (*Áldásra emelt kezéből kihull az íróasztalra a gyermekek levele, mosolyog, a függöny összecukodik.*)

APA (*függöny felé indul kitárt karokkal*): Jézusom! maradj még velem! (*Meglátja a levelet és előre jön olvasva*): Ketten vagyunk testvérek. Lilike és Bandika. Engedd, hogy mamácska ne sírjon többet és apa engedje meg, hogy legyen karácsony és legyen nekünk is Jézuskánk... (*Kiáltva*): A gyermekeim levele!... (*Megcsokolja a levelet.*) Szegény mártír asszony és szegény szenvedő gyermekeim! Az egész életem nem lesz elég, hogy jóvátegyem, amit ellenetek vétettem!... (*Lehajtja a fejét.*) (*Függöny.*)

III. KÉP.

BORCSA (*gyermekjátékokat rak ki egy dobozból*): Jaj, nagyságos úr kérem, milyen öröm lesz ma este! Áldja meg az Isten, amiért ezt az örömet megszerezte nekünk! Szegény úrnőm, nem kell többet sírjon és a gyerekek? nem is merek rágondolni, milyen boldogok lesznek!

APA: Igaza van Borcsa! Csak most tudom, milyen más érzés ez, mint ami eddig a szívemben volt. Csakhogy, ez nem az én érdemem! (*Áhitattal*): Jézus jött el hozzám és Ő tett boldog, megelégedett emberré! (*Elrendezi a játékokat*): Igy... és most kérem Borcsa, hívja be a feleségemet és a gyerekeket, de ne szóljon semmit nekik!

BORCSA: Igenis kérem! (*Elmegy.*)

APA (*mosolyogva sétál*): Olyan izgatott vagyok, mintha éppen én lennék az, aki az angyalfiát várom.

MAMA, *gyerekek és Borcsa jobboldalról jönnek.*

APA (*eljük siet*): Kedveseim, azért hívtalak titeket, hogy megmondjam, nem lesztek ezután magatokban! Ez a karácsonyeste lesz kezdete az új életünknek. Kérlek, bocsássatok meg nekem és szeressetek!...

GYEREKEK (*örömmel hozzá szaladnak*): Apa, apa!

MAMA (*csodálkozva*): Hogyan, Ernő, te beszélsz így, a hitetlen tudós?

APA (*zavarban*): Ne szégyeníts meg, kérlek! Mi a világ minden tudománya az Isten irgalmához képest, amellyel engem is hívő emberré tett! (*Kívülről csengetés. Mind arra fordulnak.*)

ANGYAL (karácsonyfát hoz kezében): Jó gyermekeknek Jézuska ajándéka. (Elmegy.)

GYEREKEK (odaszaladnak): Karácsonyfa, igazi karácsonyfa!

Borosa meggyújtja a karácsonyfa gyertyáit.

BANDI: Pedig mi nem is kértünk karácsonyfát.

APA (megsimogatja): Tudom kisfiam! Épen azért küldte a Jézuska, mert nem kértétek.

LILIKE (csodálkozva): Jaj, hát már nekünk is van Jézuskánk?

MAMA: Köszönöm neked Istenem!

GYEREKEK észreveszik a játékokat.

LILI: Nézd csak nézd, Bandika, baba is van!

BANDIKA: Meg puska és milyen sok játék!

APA: Boldogok vagytok?

GYEREKEK (szeretettel hozzásimulnak): Nagyon!

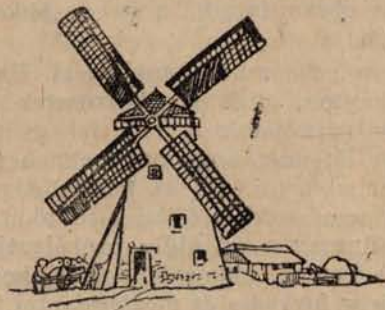
Betlehemesek jönnek.

I. PÁSZTOR: Láttuk napkeleten az Ő csillagát és eljöttünk, hogy imádjuk őt.

APA (odamegy a jászolhoz, áhitattal): Áldott légy Jézusom, aki születésseddel örömet és békét hoztál a világra!

(Szép csoportot alkotnak, melyet végül görög tűzzel megvilágítanak.) Ének: Dicsőség mennyben stb.

(Függöny.)



Mikor Gyurka a nyáron a nagymamájához utazott, az utjuk az Alföldön vezetett keresztül. Még soha sem látta Gyurka az Alföldet, amelyen a szem akadály nélkül tekinthet végig, nagy messzeségen keresztül.

Egyszer csak szemébe tűnik neki valami ház-féle, négy sebesen forgó vitorlával. Fúj éppen a szél és forgott, forgott sebesen a négy vitorla, mint valami ördögkerék.

Ugyan mi lehetett? Gyurka már tudja, mert megkérdezte az édes apjától, de vajjon ti tudjátok-e? No, ha nem, találjátok ki!

Az Uj Cimborá cluji ismerkedő mesedélutánja.

Nov. 24-én, délután tartották az itteni kis cimborák az ismerkedő mesedélutánjukat, amelyet nem remélt érdeklődés kísért, úgyhogy az előre elkészített ülőhely nem volt elegendő. A műsor, amelyre a gyermekek önmaguktól készültek, pompásan szórakoztatta a közönséget, s fényesen igazolta az Új Cimborának a gyermekek önállóságra való nevelésének az elvét. Mindenki a maga lábán járt, még sugásra se nagyon volt szükség. A legsikerültebb számok: „Az elkésett őrstag“, de főképp „Egy amerikai lap szerkesztőségében“ e. színi jelenetek voltak, továbbá az új cimborák kis poétájának, Hodis Ily, IV. g. o. t.-nak erre az alkalomra írt saját szerzeményű párbeszéde, és Martin Emmának szintén saját szerzeményű monológja: „Várom az Új Cimborát“. — Kaptak is tapsokat! a közönség tetszésé jeléül külön is a függöny elé hívta őket.

Úgyesek voltak a többi szereplők is: Mandula Erzsike, IV. el. o. t., aki „Az árvakért“ e. verset szavalta, Csarnay Béla, II. el. o. t., „Tücsök Peti“, Rozenberg Sárka, II. el. o. t., aki „Az első leckét“, Nagy Feri, II. el. o. t., „A gondos fiú“, Miklós Erna, I. el. o. t., a „Méhecske“, Lakatos Géza, I. g. o. t., „Az elszakított nadrág“, Schuller Márta, I. g. o. t., „A kis balta“, Ulbricht Hildegárd, I. el. o. t., „A kis Éva“, Licker Éva „Hol voltál“, Bogdán Mancika, I. g. o. t. és Simon Ági, I. g. o. t., akik a „Gesztényes néni“, Kovácsi Pál, IV. el. o. t., „Sándor úrfi“, Klein Aranka, III. el. o. t., a „Grand Caféban“, Lohinszky Lóránd, I. g. o. t., „Csak szemüveg

IV. kép.



Rajzolta Hodis Ily IV. g. o. t.

— Majd elhuzsom én a nótádat! — mondja Gazsi és ráhuz erre a csárdás nótára:

Ritka buza, ritka árpa, ritka rozs... De már erre a krokodilus is rug egyet a levegőbe jobbra, rug balra, olyan táncolást csap, amelyet nem látott még a világ.

kell" és Schuller Csöpi, akik a „Füstbe ment terv" c. költeményeket szavalták és adták elő. Mindenik sok tapsot kapott. A szerkesztő néni mesélt — egyet a hiszékeny Lilikéről, egyet pedig a takarékoságról, amely le is lesz közölve az Új Cimborában. A színdarabokban szerepeltek: Zsigmond György, IV. g. o. t., Perint Zoltán II. g. o. t., Miklós Nándor, II. g. o. t., Martin Lajos, Miklós Rudi, I. g. o. t., és Ferenczy Géza, I. g. o. t.

Rendkívül érdekes és kedves jelenet volt a szünetben az új cimborák bemutatkozása. Mindenki szép hangosan mondta be a nevét és, hogy hányadik osztályba jár. Így ismerték meg egymást és a szerkesztőség is őket. Ez pedig fontos, hogy az egy városban levő kis cimborák ismerjék és testvérként szeressék egymást. A szülők az előadás végén kifejezésre juttatták a lap szerkesztősége előtt, hogy szeretnék, ha a lap máskor is rendezne a gyermekeknek ilyen szórakoztató összejöveteleket. Remélhetőleg ezt sikerül is keresztül vinni a jövőben.

A szerkesztőség e helyen mond nyilvános köszönetet Paull Mária úrhölgynek, aki a rendezés nehéz munkáját olyan ügyesen oldotta meg.

A legközelebbi mesedélután december hónapban rendezi az Új Cimborá.

Aki szeretne szerepelni, az fáradjon fel édesanyjával a szerkesztőségbe d. u. 6 órakor a további megbeszélések végett.

V. kép.



Rajzolta Kardos László I. g. o. t., unit. koll.

Ott esett le éppen, ahol azelőtt Gazsi szunyadozott. El is nyomta menten a mélységes álmot.

— Alázatos solgája, krokogyélus ur! — integet kopott cilinderével Gazsi — és távozóban még visszakiált: „akkor lássalak, mikor a hátam közsepit!”

KIS CSERKÉSZEK

A törvények.

Az őserdőben az öreg farkas a legokosabb, legbátrabb, legtapasztaltabb. Ő tudja legjobban, hogy kell a vadat bekeríteni, elfogni s az ellenség ellen védekezni. Reá hallgat a farkasok apraja-nagyja, mert tudják, hogy az öregfarkas az őserdő törvényeihez igazodik s bízik benne az anyafarkastól kezdve a legkisebb farkaskölyökig mindenki. Az igazi farkaskölyök nemcsak olyankor hallgat a szavára, amikor látják, hanem akkor is engedelmeskedik parancsainak, amikor nem látja senki, mert büszke arra, hogy benne minden körülmények között bízni lehet.

Igen ám, de hátha a kis farkas belefárad a munkába, melynek az elvégzését reá bízták? Mit csinál olyankor pl., ha húst kell szereznie magának és a falkának s úgy érzi, hogy fárad? Abbahagyja s leül pihenni, ugy-e? No, hiszen, üthetné is ekkor bottal a nyúl nyomát mire újból feltápáskodik! S bezzeg, nevetne is rajta az egész falka, — ha ugyan meg nem büntetnék a lustasága miatt! Dehogy! Nem így tesz az igazi farkaskölyök! Hanem azt gondolja magában: Ha nem bíztak volna bennem, hogy megteszem, ami tőlem telik, nem küldtek volna el, hogy megfogjam a nyulat. Szégyen volna, ha nem felelnék meg a bizalomnak! — Uralkodik tehát önmagán, megfeszíti minden erejét s kitart addig, amíg azt nem látja, hogy a nyúl legalább is olyan fáradt, mint ő. Akkor aztán megfoghatja.

Igy van ez a mi falkánkban is. Ha valami feladatot kaptok, mint pl.: készítesek egy dobozt, vagy rajzoljatok le egy tál gyümölcsöt: először úgy látjátok, hogy nagyon nehéz és szeretnétek abbahagyni. De az igazi farkaskölyök csak azért sem szakítja félbe a munkát, hanem uralkodik önmagán és addig próbálgatja, amíg sikerül. De bezzeg, akkor boldog is, hogy hallgatott az öreg farkasra és megtette, ami tőle telik.

Hány törvényünk is van, cimborák? Megmondtam a multkor! — Ugy-e kettő?

Első törvény: *A farkaskölyök hallgat az öreg farkasra.*

Második törvény: *A farkaskölyök uralkodik önmagán.*

Egyiket se felejtsetek el soha és tartsátok meg mind a kettőt.

Bizik bennetek:

Farkas-anyátok.



Marcella néni postája

Binder Gyula Turda. Gondolom, hogy sok a tanulni valód az iskolában, azért nem írtál eddig a szerkesztőnének, de bizonyára pótolni fogod, mihelyt lesz időd. A küldött előfizetés megérkezett. — *Xantus Lajos.* A küldött előfizetés megérkezett. Örömmel vennék, ha az előfizetőink száma ott tetemesen gyarapodhatna. Szíves munkájáért köszönetet mondunk. — *Szakáll Sándor II. g. o. t.* A 28-as szám rejtvénye idejében beérkezett. A te fényképednek a helye is üres még az albumban. A nyári vakációs beszámolót várjuk tőled. — *Papp Árpád I. g. o. t. Turda.* Már ugyan régebben tagja vagy kis táborunknak, de csak most küldted el a bemutatkozó leveled: — Nem vagyok újone az olvasók között — írod, — mert már a nyáron is olvastam az Új Cimborát és meg is szerettem, csak az iskola miatt nem volt időm eddig írni. Pedig Marcella nénit ismerem, mert amikor a Turdahasadéki menedékház felszentelése volt, találkoztam Marcella nénivel. Most pedig bemutatkozok: Papp Árpád I. o. gimnázista tanuló vagyok, Turdáról. Igérem, hogy az Új Cimborá hűséges olvasója leszek. — *Miklós Nándor II. g. o. t. Cluj.* Az ajándék-rajzfűzetet tele rajzoltad és vissza is küldted. Elvisszük a legközelebbi rajzkiállításra. — *Miklós Erna* 6 éves. Már a második ajándék-fűzetet rajzoltad tele kicsi Erna. Az elsőnél is ügyeskedtél, de a második kis fűzetben még ügyesebb rajzok vannak, mint ebben az elsőben. Az a fő, hogy mindig önállóan, minden segítség nélkül rajzolgass. — *Lohinszky Lorád I. gimn. oszt. tanuló, Cluj.* A szombat délutáni találkozóra te is eljöttél és nagyon jól éreztél magad. Az ajándék-rajzfűzetet még csak most kaptad és már is tele rajzoltad. A rajzok, ha te egyedül csináltad őket, egész ügyesek. A csendélet is, meg a virágváza, de nekem legjobban tetszett mégis a három tulipán. — *Martin Emma Cluj.* A rejtvényed átadtam a rovatvezetőnek. —

Paraschiva Zamfirescu, Sofie Stanescu, Marie Negreanu Bucuresti. Egy kis magyar leányka lakik veletek egy udvaron, akinek jár az Új Cimborá. Tőle tudjátok, hogy milyen szép virágmagvakat kapnak ajándékba az új cimborák. Ti is nagyon szeretnétek kertészkedni eserepekbe és ládába és kérdezitek, hogy beveszünk-e titeket is a kertészkedők közé. Ha komolyan kertészkedtek, nagyon szívesen s küldünk nektek is virágmagvakat. — *Perint Zoltán II. gimn. oszt. tan. Cluj.* Új Cimboránk vagy, s én most már ismerlek személyesen is, de nem ismernek s nem tudnak rólad a többi kis cimborák. Írj hát egy szép bemutatkozó levelet. — *Lóki Bálint III. g. o. t. Braşov.* Lengyel és cseh bélyegekből nagyon szép gyűjteményed van máris, de a lengyel sorozatból még

nagyon sok hiányzik s így szeretnél lengyel bélyeggyűjtőkkel levelezni. Kérdezed, hogy milyen nyelven lehetne velük levelezni? Vagy lengyelül, vagy eszperantóul, mert nem csak a svédek, dánok, finnek, hollandok, de a lengyelek is kitűnő eszperantisták. — *Bogdán Baba és Bözsike Cluj.* Fényképeteket a Szív-album számára megkaptam. — *Szöke István III. g. o. t. Odorheiu.* Hosszú leveledet átolvastam. Látszik, hogy komoly munkát végeztél. A fordítás elég jó — a kis történet is megállná a helyét — csak a kifejezésekkel, a mondatszerkesztéssel küzködsz itt-ott. No, de, ha majd többet írsz, dolgozatokat, leírásokat, magán-olvasmányok tartalmát, ezek a kis hibák el fognak tűnni a munkáidból. — *Todor Jancsi Mercurea-Ciuc.* Hányadikba íratkoztál Jancsikám? Már rég nem hallottam rólad. A Szív-albumban a te fényképed helye is hiányzik. *Dr. Svábi Ferdinánd Orăştie.* Örömmel látom, hogy a kis lapot megszerették, most már ezután szeretném látni a kis cimborá bemutatkozó levelét. Reméljük, hogy, ha ott megismerik az Új Cimborát, többen is meg fogják rendelni. — *Deák Piroška Chidriş.* Jól esik látni nevét előfizetőink sorában. Kapja-e rendesen a lapot? Új előfizetők gyűjtéséért előre is köszönetünket fejezzük ki. — *Knobloch Janika Sighet.* Mind vártam Janika a bemutatkozó leveled, de még eddig nem kaptam meg. Küldtünk neked egy kis emlékkönyvet, megkaptad-e? — *Winkelmayr Anna és Margit IV. el. o. t. Cluj.* Láttam, hogy új keresztrejtvényen mindketten ügyesen dolgoztatok. Csak az Annuska megfejtésében láttam itt-ott az ékezetek hiányát. Az ékezeteket elfeledted feltenni. Ez a megfejtésnél nem hiba csak a helyesírásnál. *Méder Zoltán II. g. o. t. Cluj.* A rejtvény megfejtést átadtam a rovatvezetőnek. Hát aztán a nagy hadi játékban melyik csapat győzött? Az abesszineké-e, vagy az olaszoké? Már erre én is kíváncsi vagyok. — *Novák Jancsika Satumare.* A 31-es számú Új Cimborában közölt rejtvények megfejtése jól sikerült — úgy te is bekerülsz a sorsolásra. — *Rápolthy Jenő IV. el. o. t.* Bizony már régen írtál. De amint írod, beteg voltál, közben azért maradt el a levelezés. Bizony a fogfájás nem kellemes dolog — nem csodálom, hogy nem volt kedved e miatt írni. A rejtvény megfejtésed meglepően jó. — *Puskás Gyula III. el. o. t. Gilău.* Már rég akartál írni az Új Cimborának, de mindig elmaradt, mivel a postás bácsik sokat kérnek a kis cimboráktól a levél küldéséért. A rejtvényt is megfejted — mindig. No ezután 2-3 megfejtést is beküldhetsz egy levelezőlapra, így nem kerül majd sokba. — *Nagy Iluska és Domokos I. G. Duca.* Azt hiszem, jól láttam a postautalvány szelvényén a Domi írását. De úgy is kell. Egy életrevaló cimborá maga állítja ki a postautalványt, amikor az előfizetést beküldi. *Labud Andriška.* A küldött előfizetés

beérkezett — s így 1935 okt. 1-ig van rendezve a számlátok. A nyári beszámolódat várom. *Magyar Jenő Braşov*. A küldött előfizetéssel erre az évre rendezve van az előfizetés. — *Enyedi György*. A legutóbbi szám megfejtése jól sikerült — a rovatvezetőnek átadtam. — *Vaska Klárka I. g. o. t.* Rejtvényed kellő időben befutott. — *Indig Edithke Cluj*. Örömmel láttam Edithkém a leveledet a mai postában. Mindig hallok emlegetni, hogy milyen helyes, ügyes kislány vagy, de ám szeretnék erről magam is meggyőződni. Egy szombat délután jőjj hát fel a szerkesztőségbe. A rejtvényed átadtam a rovatvezetőnek. — *Inceffy Dénes IV. el. o. t.* *Turda*. Most léptél be nem rég az Új Cimbora táborába és már is felkerestél egy ügyes levéllel. Szépen, rendesen írtál és főleg: helyesen. Ebből az egy levélből is látom, hogy oszlopos tagja leszel Déneske az Új Cimbora olvasó gárdájának. Rejtvényed a sorsoláson részt vesz. — *Simonffy Jenő Turda*. Küldtünk neked finn bélyeget, megkaptad-e? — *Martin Lajos Cluj*. Rejtvényed beérkezett. *Ferenczy Géza I. g. o. t.* Most már egészen jól vagy — írod leveledben, rendesen gyógyul a sebed és már jársz is az iskolába. A 31-es számú rejtvény megfejtését küldöd és a találós kérdésekre is nagyszerűen megfelelsz. — *Rosenberg Sárka II. el. o. t.* Csak nem rég kaptad az ajándék-rajzfűzetet s lám már vissza is hoztad — tele rajzolva. A rajzírka mintáit nagy szorgalommal rajzolgattad le. A rejtvény fejtésed részt vesz a sorsoláson. *Veress Zsófia II. g. o. t. Cluj*. Sajnálta, hogy nem szerepelhetél az ismerkedő délutánon. No sebj! — majd egy másik alkalommal. Rejtvényed a sorsoláson részt vesz.

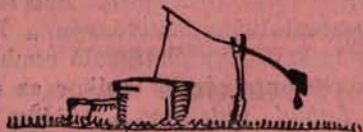
Mit játszunk gyerekek?

Kérdés-felelet játék.

Ezt ketten játszik. Egyik kérdez, a másik felel. Bármit lehet mondani e négy szó kivételével: igen, nem, fehér, fekete. Pl.:

- Mit vettél a kis pénzen?
- Könyvet. (De vehet cukort, ruhát, autót, játékot és bármit.)
- Milyen volt a könyv?
- Zöld.
- Nem sajnáltad a pénzt érte?
- Nem!

No, itt a felelő már bele is sült, — most más pár következik.



FEJTÖRŐ



Rovatvezető: Solyom István.

1. Betűrejtvény.

Beküldte: Miklós Nándor II. g. o. tan.

+ S ppp é = ó

2. Szótagrejtvény.

Beküldték: Öry Imre és Huba.

MA-NA-ROS-DU-TI-KŐ-SZA-KÜL-RŐS-KŐ-SZA-LŐ-MOS.

Ha ezen szótagokat helyesen összerakjuk, akkor hat nagy folyó nevét kapjuk.

3. Számrejtvény.

Beküldte: Martin Emmus.

20	20	20	20
10	10	10	10
8	8	8	8
2	2	2	2

Ezek a számok a kockákban úgy helyezendők el, hogy jobbról balra és felülről lefelé összeadva, összesen 40-et adjanak.

Megfejtési határidő: 1935 december 15. A megfejtők között jutalmul könyveket sorsolunk ki.

Kérjük magyarországi előfizetőinket, hogy előfizetési díjaikat, a „Studium“ könyvkiadó R. T.-hoz, Budapest, Keckeméti-u. 8. sz., az Új Cimbora számlájára szíveskedjenek befizetni Új előfizetések ugyanott eszközölhetők.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ck.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatársak:

TELEKY DEZSŐ és SIMON SÁNDOR.

Minden cikkért a szerzője felelős.

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj